

MĘDROWANIE (2) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie).

sg N mędownanie (1). ◇ G mędownaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. mędrkować.

*Zbyt zawile rozumowanie, komplikowanie prostych spraw (2) : Tedyć y oni według mędownania
śwego y potwarzy śwoiey (ktoremi prawdę chcą obálić) máią dwu Bogow GrzegRóżn B3.*

*W przem (1) : Bo śiłać ich iest między Krześciány co łufzą/ pofzczą/ modlą sie/ nie śpią/ vbiory/
kftały/ y ine rozmaíte śprawy/ máią ku zbáwieniu śwemu. Ale ielli nie będziey prawdziwey wiary
ku wśpráwiedliwieniu [...] niewiem by nam co pomogło tho mędownanie ciála náfzego/ gdyż on
niechce żadney iney śprawy áni wymyśłu świátá tego/ iedno tákiey która dochodzi do wśzu náfzych
z wśt świętych iego RejPos 206.*

Cf MĘDROWAĆ

ZZa